

Ligningsvalget og som Følge deraf viste sig at være stærk nok til at have kommunale Vælgere nok til næste Gang ogsaa at kunne sejre ved Byraadsvalget. I en saadan By vil et Byraad da ved at sætte disse Ligningsmænd ind, kunne benytte dem til at skære et betydeligt Antal af Vælgernes bort som Skatteydere, og dermed skære dem bort som Vælgere, saa at de ikke kunne komme til at afgive deres Stemme, og derved kunde det altsaa tilintetgøre den Stilling, som Oppositionen havde vundet ved Ligningsvalget.

Der blev ganske vist af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) sagt, at Ligningskommissionen har den endelige Afgørelse; det er rigtigt, det er jeg klar over, at det er den, som har den endelige Afgørelse og til Slut gør Ligningen færdig og tager dem paa Listen, som den finder bør tages med. Men man skal erindre, hvorledes Ligningen foregaar, hvorledes Ligningskommissionen arbejder i de store Byer. I Aarhus have de 15 Mænd, som sidde i Ligningskommissionen, delt Byen i Distrikter mellem sig, de gaa fra Dør til Dør, fra Familie til Familie og undersøge Forholdene, de komme altsaa i Kraft af deres borgerlige Ombud og undersøge Forholdene, tale med Folkene, tale med Naboerne, og i det hele taget skønne de derved, hvorledes Ligningen bør lægges, og hvem der bør sættes som Skatteydere og hvem ikke; dette gør, at der mellem Ligningskommissionens Medlemmer og Borgerne selv bliver en Vekselvirkning, som er overordentlig heldig, og dette gør, at Ligningen, naar den endelig er lagt, kan blive saa retfærdig og rigtig, som det paa nogen Maade lader sig gøre. Men hvis dette Lovforslag gaar igennem, bliver Stillingen en anden, saa bliver Praksis en anden; saa sender Ligningskommissionen disse Ligningsmænd ud for at foretage Undersøgelser; og hvis disse Ligningsmænd saa se paa Sagen med andre Øjne, hvis de altsaa se paa Sagen med det herskende Partis Øjne, saa ligger det i deres Interesse at afskære Folk fra at komme til at staa paa Skattelisten og dermed paa Valglisten, og saa ville disse Folk ikke kunne optages der, undtagen de komme og klage over, at de ikke ere satte i Skat. Men hvorledes disse Klager mange Gange behandles, har man jo ogsaa haft Eksempel paa; jeg har en Gang i Aarhus under den Periode, jeg før omtalte, været med til at opfordre Borgerne til at indgive Klage, og der blev den Gang afgivet saadan noget som 3—400 Klager over ikke at være blevet

sat i Skat, men Forholdet var dette, at der fra oven af blev sagt ganske rolig: Nej, det kunne vi ikke have noget med at gøre; disse Klager blev altsaa afviste. I Aalborg har Forholdet været saa grelt, at Folk der, saa vidt jeg har erfaret, bevislig have haft op til 12—1400 Kr. i aarlig Indtægt, ere bleve afviste, og at det er blevet nægtet dem at svare Skat. Naar Forholdene ere saaledes, er der virkelig Grund, og Ret for os til at være forsigtige med, hvad vi gøre paa dette Omraade, og derfor vil jeg indstændig anmode det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, om at overveje, om ikke den naturligeste og korrekteste Maade at ende det beklagelige Forhold paa, at Ligningskommissionerne ere for smaa og have for meget Arbejde, er, at man simpelthen forandrer det enkelte Tal i Købstadkommunalloven fra 15 til 25 eller et andet Tal. Saa ere vi ude over det, vi beholde den gode Vekselvirkning, der er mellem Ligningskommissionen og Borgerne, og vi risikere ikke noget i nogen som helst Retning.

Indenrigsministeren (Bramsen): Da jeg sidst havde Ordet, vilde jeg have udtalt, at jeg finder det rigtigt, at dette Lovforslag ogsaa omfatter Sognekommunerne, idet det er sikkert, at der er Tilfælde, hvor Sognekommuner med over 10,000 Indbyggere ogsaa have udtalt Ønsket om at kunne indføre Ligningsmænd. Det var det, som jeg havde tænkt at sige.

I Anledning af den sidste ærede Folketingsmands Udtalelser vil jeg dog gøre opmærksom paa, at siden 1887 findes der jo Ligningsmænd her i Kjøbenhavn, og jeg har ikke hørt, at det har givet Anledning til nogen Klage i den Retning, som det ærede Medlem talte om. Min Grund til at foretrække Ligningsmænd for en Forøgelse af Ligningskommissionens Medlemstal er ganske simpelt, at jeg tror ikke, at en Forsamling paa over 15 Personer kan siges at være nogen praktisk Foranstaltning. Jeg har selv været Medlem af en Ligningskommission, og jeg tror ikke, at det er godt, at der er mere end 15 til at forhandle sammen. Jeg tror, det er langt bedre, man tager Ligningsmænd til det Ekstraarbejde, som der er; det er den Vej, man er gaaet i Kjøbenhavn, og som Folketinget Gang efter Gang har vedtaget, at man burde gaa. Derfor holder jeg paa det.

Knudsen: Maa jeg i Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger til-